GENERALINIO ADVOKATO YVES BOT IŠVADA,

pateikta 2009 m. balandžio 2 d.[1]

1. Šiuo ieškiniu Europos Parlamentas Teisingumo Teismo prašo panaikinti 2006 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1968/2006[2], kuriuo Europos Sąjungos Taryba nustatė Bendrijos finansinės paramos Tarptautiniam Airijos fondui būdus[3] 2007–2010 m. laikotarpiu. Šis reglamentas buvo priimtas remiantis EB 308 straipsniu.

2. Grįsdamas ieškinį Parlamentas teigia, kad šis straipsnis negalėjo būti minėto reglamento teisinis pagrindas. Jo nuomone, ginčijamame reglamente išdėstytos priemonės susijusios su EB sutarties XVII antraštine dalimi, kuri skirta ekonominei ir socialinei sanglaudai, ir būtent su EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa. Taigi Teisingumo Teismo prašoma įvertinti, ar priemonės, kuriomis siekiama konsoliduoti taikos procesą ir paskatinti susitaikyti dvi Bendrijos regione susiskaldžiusias gyventojų grupes, gali būti laikomos Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos, kuri reglamentuojama sutarties XVII antraštinėje dalyje, sudedamąja dalimi.

3. Šioje išvadoje išdėstysiu priežastis, dėl kurių manau, kad pagrindas, susijęs su klaidingu teisinio pagrindo pasirinkimu, yra pagrįstas.

I — Teisinis pagrindas

A — *Pirminė teisė*

4. EB 158 straipsnyje nustatyta:

„Kad skatintų visokeriopą darnią plėtrą Bendrija plėtoja ir vykdo savo veiklą, padedančią stiprinti jos ekonominę ir socialinę sanglaudą.

Bendrija ypač siekia mažinti regionų plėtros lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — Reglamentas dėl Bendrijos finansinės paramos Tarptautiniam Airijos fondui (2007–2010 m.) (OL L 409, p. 81; klaidų ištaisymas OL L 36, 2007 m., p. 31, toliau – ginčijamas reglamentas).

3 — Toliau – TAF.

turinčių regionų arba salų, įskaitant kaimo vietoves, atsilikimą.“

5. EB 159 straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta:

„<…> Nustatant bei įgyvendinant Bendrijos politikos kryptis ir veiksmus bei kuriant vidaus rinką atsižvelgiama į 158 straipsnyje išdėstytus tikslus ir prisidedama prie jų siekimo. Bendrijai siekti šių tikslų padeda ir veikla, kurios ji imasi panaudodama struktūrinius fondus (Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (toliau – EŽŪOGF) Orientavimo skyrių, Europos socialinį fondą (toliau – ESF), Europos regioninės plėtros fondą (toliau – ERPF]), Europos investicijų banką (toliau – EIB) ir kitus esamus finansinius instrumentus.“

6. Be to, EB 159 straipsnio trečiojoje pastraipoje nustatyta:

„Jei pasirodytų, kad reikia imtis konkrečių veiksmų, nesusijusių su fondais ir nepakenkiančių priemonėms, kurių yra imtasi kitų Bendrijos politikos sričių sistemoje, tokių veiksmų Taryba gali imtis spręsdama 251 straipsnyje nustatyta tvarka ir pasikonsultavusi su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu bei Regionų komitetu.“

7. EB 308 straipsnyje nustatyta:

„Jei pasirodytų, kad veikiant bendrajai rinkai vienam iš Bendrijos tikslų pasiekti reikia imtis Bendrijos veiksmų, kuriems ši Sutartis nenumato reikalingų įgaliojimų, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, vieningu sprendimu imasi reikiamų priemonių.“

B — *1985 m. Anglijos–Airijos sutartis ir susitarimas, susijęs su Tarptautiniu Airijos fondu*

8. 1985 m. lapkričio 15 d. Airija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė Hilsbore pasirašė susitarimą[4], kuriuo jos įsipareigojo bendradarbiauti, kad būtų „užtikrinta taika, stabilumas ir

4 — Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys, 1413 t., Nr. I-23668, toliau – Anglijos–Airijos sutartis.

visos salos klestėjimas skatinant susitaikymą, žmogaus teisių laikymąsi, bendradarbiavimą kovojant su terorizmu ir ekonominio, socialinio bei kultūrinio bendradarbiavimo vystymąsi“[5].

9. Viena iš Anglijos–Airijos sutartyje numatytų veiklos sričių pagal minėtos sutarties F antraštinę dalį yra abiejų šalių bendradarbiavimas ekonomikos, socialinėje ir kultūros srityje. Šios sutarties 10 straipsnio a punkte nustatyta, kad „abi vyriausybės bendradarbiauja skatindamos abiejų Airijos dalių, kurios dėl pastarųjų metų įvykių patyrė ypač skaudžių pasekmių, ekonominį ir socialinį vystymąsi bei analizuoja galimybę šiuo tikslu gauti tarptautinę paramą“.

10. Remdamosi šia nuostata ir siekdamos įgyvendinti joje iškeltą tikslą, 1986 m. rugsėjo 18 d. Airija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė sudarė susitarimą, kuriuo įsteigiamas Tarptautinis Airijos fondas[6].

11. Šio susitarimo preambulėje Airija ir Jungtinė Karalystė pripažįsta, kad „didelis nedarbas ir skurdas sukuria nestabilumą keliančią aplinką, o tas nestabilumas ir nuomonių skirtumas savo ruožtu sudaro ekonominei ir socialinei raidai nepalankias sąlygas“.

12. Pagal minėto susitarimo 2 straipsnį „TAF tikslas yra skatinti ekonominį ir socialinį vystymąsi bei sudaryti palankias sąlygas nacionalistų ir unionistų kontaktams, dialogui ir susitaikymui visoje Airijoje“.

13. TAF susitarimo 3 straipsnyje nustatyta, kad „šiuo tikslu TAF skatina privačias investicijas ir verslumą; jis papildo vyriausybės programas ir skatina savanoriškas pastangas <…>. Atsižvelgiant į Šiaurės Airijai būdingas problemas, kurios susijusios su pastarųjų metų neramumais, joms spręsti bus skirta maždaug trys ketvirtadaliai (TAF) išteklių“.

14. Šio susitarimo 4 straipsnyje įvardytos projektų rūšys, kurios pirmiausia turėtų gauti TAF finansavimą. Iš esmės jame nurodytos privačiam sektoriui skirtos investicijos, tarpvalstybinio bendradarbiavimo ekonomikos, švietimo ir mokslinių tyrimų srityje projektai, taip pat projektai, skirti didelių ekonominių ir (arba) socialinių problemų, kaip antai didelis nedarbas ar infrastruktūros trūkumas, kamuojamų regionų gyventojų gyvenimo sąlygoms gerinti, bei profesinio mokymo užsienyje projektai.

15. Minėto susitarimo 5 ir 6 straipsniuose nustatyta, kad TAF yra tarptautinė organizacija, kurios narės yra Airija ir Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinė Karalystė

5 — Anglijos–Airijos sutarties 4 straipsnio a punkto ii papunktis.
6 — Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys, 1515 t., Nr. I-26244, toliau – TAF susitarimas.

ir kuri turi juridinio asmens statusą. TAF vadovauja administracinė taryba, kurios pirmininką ir narius kartu skiria Airija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė. Šalys rėmėjos (Jungtinės Amerikos Valstijos, Kanada, Naujoji Zelandija, Australija ir Europos Bendrija) gali, jei nori, skirti stebėtojus, kurie dalyvauja administracinės tarybos posėdžiuose[7].

16. Nuo 1989 m. Bendrija prisideda prie TAF finansavimo[8]. Numatyta, kad TAF darbas bus tęsiamas iki 2010 metų.

C — *Ginčijamas reglamentas*

17. Ginčijamame reglamente nustatytos sąlygos, kuriomis Bendrijos finansinė parama TAF teikiama už 2007, 2008, 2009 ir 2010 metus. Orientacinė suma 2007–2010 m. laikotarpiu siekia 60 mln. eurų.

18. Ginčijamas reglamentas buvo priimtas remiantis EB 308 straipsniu[9].

19. Remiantis šio reglamento antra konstatuojamąja dalimi, Bendrija „pripažįsta, kad (TAF) tikslai sutampa su tikslais, kurių siekia Bendrija“.

20. Minėto reglamento trečioje konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „laikantis Reglamento (EB) Nr. 177/2005[10] 5 straipsnio atlikti įvertinimai patvirtino, kad reikia toliau remti (TAF) veiklą, kartu stiprinant tikslų sąveiką ir koordinavimą struktūrinių fondų intervencinėmis priemonėmis, ypač Specialiąja Šiaurės Airijos ir Airijos pasienio grafysčių taikos ir susitaikymo programa (toliau – PEACE programa), parengta laikantis 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB)

7 — Komisija, atstovaujama regioninės politikos generalinio direktoriaus, posėdžiauja TAF administracinėje taryboje. Žr. 2006 m. spalio 12 d. Komisijos komunikatą, kuriame pateikta ataskaita apie Tarptautinį Airijos fondą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 177/2005 (COM (2006) 563 galutinis, 2.2 punktas) 5 straipsnį. Taip pat žr. ginčijamo reglamento 3 straipsnio pirmąją pastraipą.

8 — Nuo to laiko, kai Bendrija nusprendė dalyvauti TAF veikloje, jos finansinė parama siekė 15 mln. eurų per metus 1989–1994 m., 17 mln. eurų per metus 1995–1999 m. o nuo 2000 m. ji siekia 15 mln. eurų per metus.

9 — Tuo pačiu teisiniu pagrindu remtasi reglamentuose, susijusiuose su ankstesniais paramos mokėjimo laikotarpiais (EB sutarties 235 straipsnis, dabar – EB 308 straipsnis).

10 — 2005 m. sausio 24 d. Tarybos reglamentas dėl Bendrijos finansinės paramos Tarptautiniam Airijos fondui (2005–2006) (OL L 30, p. 1).

Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų“[11]. Taip Bendrijos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad siekiant toliau plėtoti taikos procesą Šiaurės Airijoje reikalinga tolesnė Bendrijos parama TAF po 2006 m. gruodžio 31 dienos[12].

21. Ginčijamo reglamento šeštoje konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „(jo) pagrindinis tikslas yra remti taiką ir susitaikymą vykdant veiklą, kuri yra platesnio spektro negu struktūrinių fondų finansuojama veikla ir kuri peržengia Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos taikymo srities ribas“.

22. Šio reglamento penkioliktoje konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „(TAF) strategijoje, pradėtoje įgyvendinti baigiamajame jo veiklos etape (2006–2010 m.) ir pavadintoje „Dalijantis šia erdve“, didžiausias dėmesys skiriamas keturioms pagrindinėms sritims: susitaikymo labiausiai apleistose bendruomenėse pagrindo kūrimas, suskaldytų bendruomenių bendravimo tiltų tiesimas, labiau integruotos visuomenės kūrimas ir palikimo formavimas. Todėl galutinis (TAF) ir šio reglamento tikslas yra skatinti bendruomenių susitaikymą“.

23. Minėto reglamento šešioliktoje konstatuojamojoje dalyje Bendrijos teisės aktų leidėjas nurodo, kad „Bendrijos parama padės stiprinti valstybių narių ir jų tautų solidarumą“.

24. Ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje pasakyta:

„(TAF) naudoja paramą vadovaudamasis (TAF) susitarimu.

Skirstydamas paramą, (TAF) teikia pirmenybę tarpvalstybiniams projektams arba projektams, kuriuose dalyvauja kelios Bendrijos šalys, taip, kad papildytų struktūrinių fondų finansuojamą veiklą, ypač Šiaurės Airijoje ir Airijos pasienio grafystėse vykdomos PEACE programos veiklą.

Parama naudojama taip, kad skatintų tvarią ekonominę ir socialinę pažangą atitinkamose

11 — OL L 161, p. 1. Reglamentas su galutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. sausio 24 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 173/2005 (OL L 29, p. 3), vėliau nuo 2007 m. sausio 1 dienos panaikintas bei pakeistas 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 210, p. 25).

12 — Dėl Bendrijos skiriamo finansavimo tęsimo pagrindo žr. minėtą 2006 m. spalio 12 d. komunikatą, kuriame nurodyta, kad „politinė ir socialinė situacija regione ir toliau išlieka netvirta, o nemažėjantis smurtas ir susiskaidymas turėtų paskatinti ES toliau dėti pastangas remti taiką ir susitaikymą šioje Europos Sąjungos dalyje“ (6 punktas) ir kad „valstybių narių ir Europos Sąjungos tautų solidarumo stiprinimas – vienas svarbiausių ES tikslų, todėl ES kartu su kitais tarptautiniais rėmėjais turėtų ir toliau siekti šių tikslų bei atnaujinti paramą TAF“ (p. 10).

srityse. Ji neturi būti naudojama kaip kitų valstybės arba privačių išlaidų pakaitalas.“

D — *PEACE programa ir Reglamentas Nr. 1083/2006*

25. Šio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Bendrijos paramą (TAF) administruoja Komisija. Atsižvelgiant į tai, kas numatyta minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalyje, metinė parama mokama dalimis tokia tvarka:

26. PEACE programa yra iš struktūrinių fondų finansuojama Bendrijos iniciatyva, kurios tikslas sudaryti palankias sąlygas kurti taikią ir stabilią visuomenę bei skatinti susitaikymą Šiaurės Airijoje ir Airijos pasienio regionuose. PEACE programa pirmą kartą buvo sukurta 1995–1999 m. programavimo laikotarpiu (PEACE I) ir vėliau atnaujinta 2000–2006 m. (PEACE II) ir 2007–2013 m. laikotarpiui (PEACE III).

„a) pirmasis 40 % išankstinis mokėjimas atliekamas Komisijai gavus (TAF) valdybos pirmininko pasirašytą įsipareigojimą, kuriuo (TAF) įsipareigoja laikytis šiame reglamente nustatytų paramos teikimo sąlygų;

27. Dėl dabartinio programavimo laikotarpio (2007–2013 m.) pažymėtina, kad PEACE programa įgyvendinama kaip tarpvalstybinė programa pagal reglamento Nr. 1083/2006 3 straipsnio 2 dalies c punktą.

b) antrasis 40 % išankstinis mokėjimas mokamas po šešių mėnesių;

28. Reglamento Nr. 1083/2006 3 straipsnyje struktūrinių fondų tikslai apibūdinti:

c) galutinis 20 % mokėjimas atliekamas Komisijai gavus ir patvirtinus atitinkamų metų metinę Fondo veiklos ataskaitą ir informaciją apie sąskaitų auditą.“

„1. Veiksmai, kurių Bendrija imasi pagal Sutarties 158 straipsnį, yra skirti stiprinti išsiplėtusios Europos Sąjungos ekonominę ir socialinę sanglaudą, siekiant skatinti Bendrijos darnų, subalansuotą ir tvarų vystymąsi.

<…> Jais siekiama mažinti ekonominius, socialinius ir teritorinius skirtumus, ypač atsiradusius menkiau išsivysčiusiose valstybėse ir regionuose, taip pat dėl ekonominio bei socialinio pertvarkymo ir gyventojų senėjimo.

imantis veiksmų, skatinančių su Bendrijos prioritetais susijusią integruotą teritorinę plėtrą, taip pat stiprinti regionų bendradarbiavimą bei keitimąsi patirtimi atitinkamu teritoriniu lygiu.“

Fondų finansuojami veiksmai nacionaliniu ir regioniniu lygiu apima Bendrijos prioritetus, kuriais siekiama tvaraus vystymosi stiprinant augimą, konkurencingumą, užimtumą ir socialinę įtrauktį bei užtikrinant aplinkos apsaugą ir gerinant jos kokybę.

29. Remiantis to paties reglamento II priedo 22 punktu, PEACE programa bus įgyvendinama „siekiant skatinti socialinį ir ekonominį stabilumą atitinkamuose regionuose visų pirma apima veiksmus, skirtus skatinti bendruomenių sanglaudą. Finansavimo reikalavimus atitinkančios vietovės yra visa Šiaurės Airija ir Airijos pasienio apskritys. Ši programa bus įgyvendinama pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą“.

2. Šiuo tikslu ERPF, ESF, Sanglaudos fondas, EIB ir kiti esami Bendrijos finansiniai instrumentai atitinkamai padeda siekti šių trijų tikslų:

II — Teisės aktų leidybos procedūra, po kurios buvo priimtas ginčijamas reglamentas

<…>

c) Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo, kuriuo siekiama stiprinti peržengiantį sieną bendradarbiavimą pasitelkus jungtines vietos ir regionines iniciatyvas, stiprinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą

30. Kaip minėjau, Bendrija teikia finansinę paramą TAF nuo 1989 metų. Reglamente Nr. 177/2005 išdėstytos 2005–2006 m. laikotarpiu taikytinos nuostatos. Pagal šio reglamento 5 straipsnį iki 2006 m. kovo 31 d. Komisija pateikia biudžeto valdymo institu-

cijai ataskaitą, kurioje įvertinami TAF veiklos rezultatai ir poreikis tęsti paramą po 2006 metų atsižvelgiant į Šiaurės Airijos taikos proceso eigą.

31. 2006 m. spalio 12 d. Komisija pateikė šią ataskaitą[13], kurioje nusprendė atnaujinti Bendrijos paramą. Šiuo pagrindu Komisija tuo pačiu metu Tarybai pateikė pasiūlymą dėl reglamento[14], kuriuo tęsiama Bendrijos parama TAF 2007–2010 m. laikotarpiu.

32. Komisijos pasiūlymas buvo grindžiamas EB 308 straipsniu, pagal kurį Taryba turi balsuoti vieningai, pasikonsultavusi su Parlamentu. Gavęs šį pasiūlymą ir remdamasis Teisės reikalų komisijos pritarimu, Parlamentas jį patvirtino 2006 m. gruodžio 13 d. priimdamas teisėkūros rezoliuciją[15] ir prieš tai padaręs tik vieną pakeitimą, kuriuo EB 308 straipsnis pakeičiamas EB 159 straipsniu, kuris tampa ginčijamo reglamento teisinis pagrindas.

33. 2006 m. gruodžio 21 d. Taryba priėmė Komisijos pasiūlymą remdamasi EB 308 straipsniu.

13 — Minėtas 2006 m. spalio 12 d. Komisijos komunikatas.

14 — 2006 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento pasiūlymas dėl Bendrijos finansinės paramos Tarptautiniam Airijos fondui (2007–2010 m.) (COM(2006) 564 galutinis).

15 — P6_TA-PROV(2006)0562.

III — Šalių reikalavimai

34. Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą, nes jis buvo priimtas remiantis netinkamu teisiniu pagrindu, ir

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

35. Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— visų pirma atmesti ieškinį kaip nepagrįstą ir

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas;

— nepatenkinus šio prašymo, remiantis EB 231 straipsnio antrąja pastraipa palikti galioti ginčijamo reglamento

padarinius, kol bus priimtas naujas reglamentas, ir nuspręsti, kad panaikinimas neturi įtakos įvykdytų mokėjimų galiojimui ir pagal ginčijamą reglamentą prisiimtiems įsipareigojimams.

36. 2007 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Komisijai, Airijai ir Jungtinei Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

IV — Pagrindiniai šalių argumentai

37. Grįsdamas ieškinį Parlamentas nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su klaidingu ginčijamo reglamento teisinio pagrindo pasirinkimu. Jo nuomone, Bendrijos teisės aktų leidėjas suklydo priimdamas šį reglamentą EB 308 straipsnio pagrindu, nes jis turėjo tam tikslui suteiktą kompetenciją pagal EB 159 straipsnio trečiąją pastraipą.

38. Visų pirma Parlamentas primena nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią rėmimasis EB 308 straipsniu kaip teisiniu teisės akto pagrindu pateisinamas tik tuomet, kai jokia kita Sutarties nuostata nenumato Bendrijos institucijoms reikiamų įgaliojimų priimti šį teisės aktą[16]. Vėliau jis nurodo, kad EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa institucijoms suteikiama kompetencija patvirtinti su struktūriniais fondais nesusijusius konkrečius veiksmus, kad būtų pasiekti EB 158 straipsnyje nurodyti Bendrijos tikslai stiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą. Šiame straipsnyje vartojamas žodžių junginys „stiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą“ reiškia bet kokius veiksmus, nepaisant jų teisinės formos ir teritorinės apimties, kuriais siekiama sudaryti palankias sąlygas visos Bendrijos darniam vystymuisi, socialinei ir teritorinei sanglaudai bei valstybių narių ir Bendrijos gyventojų solidarumui. Būtent tokia prasme minėto straipsnio tikslai buvo įgyvendinti įvairiuose Bendrijos teisės aktuose, susijusiuose ir nesusijusiuose su struktūriniais fondais.

39. Pasak Parlamento, Bendrijos tikslai, kurių ji siekia parama TAF ir pagal PEACE programą, sutampa. Jie susiję su Šiaurės Airijos ir Airijos pasienio regionų gyventojų socialinės sanglaudos ir solidarumo stipri-

16 — Žr. be kita ko, 1987 m. kovo 26 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (45/86, Rink. p. 1493, 13 punktas); 1989 m. gegužės 30 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (242/87, Rink. p. 1425, 6 punktas); 1992 m. liepos 7 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (C-295/90, Rink. p. I-4193, 11 punktas); 1995 m. liepos 13 d. Sprendimą *Ispanija prieš Tarybą* (C-350/92, Rink. p. I-1985, 26 punktas); 1996 m. kovo 26 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (C-271/94, Rink. p. I-1689, 13 punktas); 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (C-22/96, Rink. p. I-3231, 22 punktas) ir 2006 m. gegužės 2 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (C-436/03, Rink. p. I-3733, 36 punktas).

nimu. Tokie tikslai susiję su „ekonomine ir socialine sanglauda“ pagal EB 158 straipsnį. Parlamentas iš tikrųjų mano, kad neįmanoma stiprinti ekonominės ir socialinės sanglaudos aptariamuose regionuose, jei nebus pasiektas bendruomenių susitaikymas ir savitarpio supratimas. Šiuo klausimu jis teigia, kad bendruomenių nesusitaikymas yra vienas žemo ekonominio ir socialinio išsivystymo padarinių ir tokios padėties nekintamumo priežastis. Susitaikymo problemos sprendimas reiškia ekonominės ir socialinės sanglaudos stiprinimą, numatytą EB 158 straipsnyje.

40. Parlamentas taip pat pabrėžia TAF ir struktūrinių fondų, visų pirma programos PEACE, veiksmų papildomą pobūdį. Einamuoju programavimo laikotarpiu planuojama derinti PEACE programos veiksmus su TAF nustatytais prioritetais įgyvendinant vadinamąją „Dalijantis šia erdve“ strategiją, kuria iki 2010 m. turėtų būti grindžiami TAF veiksmai. Taigi PEACE programa turėtų būti įgyvendinama iš esmės remiantis dviem strateginiais prioritetais, kurie atitinkamai susiję su bendruomenių susitaikymu ir parama susiskaldžiusiai visuomenei. Šie prioritetai atitinka dvi pagrindines temas, į kurias TAF turėtų koncentruoti veiklą. Be to, Parlamentas teigia, kad TAF ir struktūrinių fonų veiksmų vienalytiškumas bei nuoseklumas taip pat pasireiškia konkrečiu šių veiksmų administravimu.

41. Siekiant išsiaiškinti, ar EB 308 straipsnis gali būti ginčijamo reglamento teisinis pagrindas, svarbu nustatyti tikslus, kurių ketinama siekti šiuo reglamentu teikiant finansinę paramą TAF, o ne TAF tikslus. Ginčijamo reglamento 2 straipsnio antrojoje ir trečiojoje pastraipose nurodytos konkrečios sąlygos, kaip turi būti naudojama Bendrijos finansinė parama, kad būtų užtikrinta, jog finansuojama veikla derėtų su Bendrijos siekiamais tikslais pagal ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką. Parlamentas pažymi, kad remiantis ginčijamo reglamento 7 straipsnio 1 dalies a ir c punktais TAF privalo laikytis šių sąlygų, kad gautų aptariamos Bendrijos paramos išmokas. Taigi net jei TAF veiklos sritis, nustatyta TAF susitarime, peržengia Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos taikymo sritį, Bendrijos finansiniai ištekliai vis dėlto turėtų būti skirti visų pirma veiklai, kurios paskirtis pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnio antrąją ir trečiąją pastraipas „papildyti struktūrinių fondų finansuojamą veiklą“ ir bet kokiu atveju veiklai, kuri gali „skatinti tvarią ekonominę ir socialinę pažangą atitinkamose srityse“, t. y. veiklai, kuri akivaizdžiai susijusi su EB 158 straipsnyje nurodytais tikslais. Todėl ginčijamu reglamentu nebūtų siekiama kitų ar didesnių tikslų, nei nustatyta EB 158 straipsnyje. Šio reglamento šešta

konstatuojamoji dalis, kurioje neatskleidžiami jos turinys ir tikslai, yra tik paprasčiausia Tarybos ketinimų deklaracija, kuria siekiama pagrįsti rėmimąsi EB 308 straipsniu.

42. Parlamentas taip pat atkreipia dėmesį, kad EB 159 straipsnio trečiojoje pastraipoje nenurodyti nei sektoriai, kuriuose galima vykdyti konkrečią veiklą, nei tokios veiklos forma. Be to, tame straipsnyje nieko nepasakyta apie tai, kad konkretūs veiksmai negali būti vykdomi *ad hoc* arba juos atsirenkant, kaip ir šios bylos atveju, kai jie reikalingi.

43. Galiausiai Parlamentas pabrėžia, kad nei EB 159 straipsniu, nei 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento[17] nedraudžiama konkretaus veiksmo pagal to straipsnio trečiąją pastraipą finansuoti tarpininkaujant tarptautinei organizacijai. Pabrėždamas, kad minėtame finansiniame reglamente išdėstyti reikalavimai negali daryti jokios įtakos Bendrijos teisės akto teisinio pagrindo pasirinkimui, jis teigia, kad keliose to reglamento nuostatose aiškiai numatyta, jog Bendrija gali teikti finansinę paramą jai nepriklausančioms finansinėms priemonėms ir gali įgyvendinti biudžetą tarpininkaujama tarptautinių organizacijų.

44. Taryba mano atvirkščiai – EB sutarties XVII antraštinėje dalyje nenumatyti įgaliojimai veikti, reikalingi TAF veiklai, ir ji negali būti tinkamas teisinis pagrindas, kuriuo būtų grindžiamas Bendrijos finansinės paramos teikimas tam fondui.

45. Pirmiausia ji nurodo, kad EB 158 ir EB 159 straipsnių sandara ir bendra ekonomija yra tokia, kad konkrečių veiksmų sąvoka turi būti suprantama kaip sudedamoji EB 158 straipsnyje išvardytų tikslų dalis. Taigi, pasak Tarybos, konkretaus veiksmo, nesusijusio su struktūriniais fondais, patvirtinimas yra priemonė, kuri, kaip ir Bendrijos

17 — OL L 248, p. 1. Iš dalies pakeistas 2006 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1995/2006 (OL L 390, p. 1) ir 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1525/2007 (OL L 343, p. 9, toliau – finansinis reglamentas).

teikiama parama per struktūrinius fondus, naudojama siekiant sustiprinti Bendrijos ekonominę ir socialinę sanglaudą, kad būtų skatinamas jos bendras darnus vystymasis.

Parama šalinant šią kliūtį turi būti vertinama kaip sanglaudos politikos veiksmingumo sąlyga.

46. Taryba atkreipia dėmesį, kad ginčijamo reglamento esminė dalis yra skatinti Airijos salos nacionalistus ir unionistus užmegzti santykius, pradėti dialogą ir susitaikyti. Jos nuomone, tai yra tikslas, kuris visiškai akivaizdžiai negali būti priskiriamas EB 158 straipsnio taikymo sričiai, nes tuo straipsniu siekiama skatinti darnų vystymąsi ir, svarbiausia, sumažinti įvairių Bendrijos regionų išsivystymo lygio skirtumus.

48. Taryba nurodo, kad, priešingai nei TAF, PEACE programa yra Bendrijos iniciatyva, kurios priemonės finansuojamos iš ERPF. PEACE programos teisinis pagrindas jai nesuteikia kompetencijos vykdyti visų veiksmų, kuriuos dabar vykdo TAF, nors kai kurie veiksmai, kurie gali būti finansuojami pagal abi priemones, praktiškai pagal jas finansuojami. Abiem priemonėmis vienu metu sprendžiami du Airijos problemų aspektai – pirma, nestabilumas bei konfliktas ir, antra, ekonominis ir socialinis vystymasis, nors pradžioje buvo numatyti skirtingi jų sprendimo būdai. TAF iš esmės siekia susitaikymo, kad būtų sudarytos sąlygos sanglaudai, o PEACE programa siekiama sanglaudos, kad būtų sudarytos sąlygos susitaikyti.

47. Nacionalistų ir unionistų nesusitaikymas TAF nurodytose teritorijose dėl istorinių ir politinių aplinkybių, lėmusių tarptautinės iniciatyvos, prie kurios Bendrijos prisideda ginčijamu reglamentu, atsiradimą, turi būti laikomas kliūtimi veiksmingai vykdyti ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką.

49. Taryba ir Airija pažymi, kad TAF yra tarptautinė organizacija, kurioje Bendrija dalyvauja tik teikdama finansinę paramą pagal ginčijamą reglamentą, tačiau nėra jos narė, o ta organizacija buvo įsteigta nepriklausomai nuo jos valios. Taigi EB sutarties XVII antraštinė dalis susijusi tik su Bendrijai būdingomis veiksmų priemonėmis, kurios administruojamos pagal Bendrijos teisės aktus, įskaitant jos finansinį reglamentą.

Pasak Tarybos, nei ta antraštinė dalis, nei Bendrijos teisės aktai negali būti taikomi tarptautinei organizacijai, kurios narėms Bendrija nepriklauso, net ir tuo atveju, jei kada nors paaiškėtų, kad TAF visų pirma užsiima ekonomine sanglauda, o ne sutaikymu.

50. Jei Teisingumo Teismas nuspręstų panaikinti ginčijamą reglamentą, Taryba, kaip ir Komisija, Airija ir Jungtinė Karalystė, papildomai prašo, remdamasi EB 231 straipsnio penktąja pastraipa, kad to reglamento padariniai liktų galioti iki naujo reglamento priėmimo ir kad panaikinimas nedarytų įtakos įvykdytų mokėjimų teisėtumui bei pagal ginčijamą reglamentą prisiimtiems įsipareigojimams, o šį prašymą grindžia svarbiais teisinio saugumo motyvais, susijusiais ir su vykdomais projektais, ir su TAF administracijos teisėtais lūkesčiais.

51. Komisija taip pat teigia, kad EB 308 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas, kad būtų priimtos ginčijamame sprendime išdėstytos priemonės.

52. Ji pabrėžia, kad ir koks svarbus būtų Anglijos–Airijos sutartyje nustatytas ekonominis ir socialinis vystymasis, jis pats savaime niekada nebuvo tikslas. Iš kitų tikslų jis buvo pasirinktas kaip priemonė, kad būtų užtikrinta tvari taika ir stabilumas regione, kurį kamuoja jame egzistuojančių pagrindinių tradicijų susiskaldymas. Todėl TAF susitarimas visų pirma grindžiamas politiniu nestabilumu, o pagal jį įsteigto TAF tikslas yra mažinti ir net panaikinti tą politinį nestabilumą pasitelkiant, be kita ko, ekonomines ir socialines priemones. Todėl būtų klaidinga ekonominį ir socialinį aspektą laikyti savaiminiu tikslu, nes toks jo aiškinimas reikštų, jog neatsižvelgiama į politines ir teisines aplinkybes, kuriomis buvo sudarytas TAF susitarimas.

53. Galiausiai ginčijamo reglamento tikslas yra numatyti finansinę paramą TAF, kuri turėtų būti naudojama remiantis TAF susitarimu, o šio susitarimo, kaip ir Anglijos–Airijos sutarties, pagal kurią jis buvo sudarytas, vienintelis tikslas – taika ir susitaikymas. Taigi Komisija mano, kad visiškai teisingai, pirma, Bendrijos teisės aktų leidėjas ginčijamo reglamento penkioliktoje konstatuojamojoje dalyje konstatavo, jog „galutinis (TAF) ir šio reglamento tikslas yra skatinti bendruomenių

susitaikymą“, ir, antra, nusprendė, kad dėl misijos skatinti taiką ir politinį stabilumą reikėtų pažymėti, kad EB sutartis suteikia tik EB 308 straipsnį kaip pagrindą, kad būtų priimtas ginčijamas sprendimas.

54. Be to, Komisija mano, kad EB 158 straipsniu nustatytos politikos bendras pobūdis yra nesuderinamas su konkrečiais veiksmais, kurie apsiriboja vienu Bendrijos regionu ir kurių neįmanoma apibendrinti. EB 159 straipsnio trečiojoje pastraipoje vartojamas žodžių junginys „konkretūs veiksmai“ visiškai nėra *ad hoc* ar atrinktų veiksmų sinonimas. Toks suvokimas apie bendrą EB 159 straipsnio trečiosios pastraipos paskirtį atitinka teisės aktų leidybos praktiką šioje srityje[18].

55. Be to, kalbėdama apie galimą TAF ir struktūrinių fondų veiklos dubliavimą, Komisija pripažįsta, kad jis egzistuoja. Tai paaiškinama tuo, kad tarpvalstybinio bendradarbiavimo skatinimas visų pirma skatinant ekonominį ir socialinį nestabiliausių Airijos regionų vystymąsi yra viena sričių, kuriai Anglijos–Airijos sutartyje skiriama daugiausia dėmesio siekiant jos vienintelio tikslo, t. y. taikos ir susitaikymo. Komisija vis dėlto atkreipia dėmesį, kad TAF turi teisę remti veiksmus, kurie negali būti finansuojami pagal Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką. Kaip pavyzdį ji nurodo veiksmus, kuriais siekiama kad TAF pasidalytų per 20 metų įgyta patirtimi ir žiniomis su tais, kurie siekia atkurti taiką kituose pasaulio regionuose, programą, skirtą palankesnėms sąlygoms, kad vietos bendruomenės užmegztų ryšius, sudaryti, policiją ir *District Policing Partnerships*[19]. Komisija galiausiai teigia, kad struktūrinių fondų ir TAF galimų veiklos sričių skirtumas nurodytas ginčijamo reglamento 2 straipsnio antrojoje pastraipoje. Iš tikrųjų teiginys, kad skirstydamas Bendrijos paramą TAF papildo struktūrinių fondų finansuojamą veiklą, reikštų, kad finansuojama veikla yra skirtinga ir kartu papildomo pobūdžio.

56. Jungtinė Karalystė teigia, kad EB 158 ir 159 straipsniai skirti ekonominei ir socialinei Bendrijos regionų nelygybei panaikinti, o ne palankesnėms sąlygoms regione gyvenančių

18 — Grįsdama savo argumentus Komisija nurodo tris pagal šią nuostatą priimtus reglamentus, kurie, jos nuomone, yra horizontalaus pobūdžio. Tai 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantis Europos Sąjungos solidarumo fondą (OL L 311, p. 3; specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 181), 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) (OL L 210, p. 19) ir 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantis Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą (OL L 406, p. 1). Reikia atkreipti dėmesį, kad Reglamentas Nr. 2012/2000 buvo priimtas remiantis dvigubu teisiniu pagrindu, t. y. EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa ir EB 308 straipsniu.

19 — Kalbama apie vietos partnerystę tvarkos išsaugojimo srityje.

skirtingų bendruomenių taikai ir susitaikymui sudaryti. Taigi pagal TAF strategiją „Dalijantis šia erdve“ jo finansuojamos programos labai aiškiai pabrėžia savitarpio supratimo ir bendruomenių susitaikymo tikslą. Be to, nors Jungtinė Karalystė neginčija, kad TAF ir PEACE programa tam tikrais aspektais viena kitą papildo, kad abiem atvejais dažnai teikiama pagalba tos pačios kategorijos asmenims ir kad kai kuriuos projektus finansuoja ir TAF, ir PEACE programa, ji vis tik mano, kad šiomis dviem iniciatyvomis siekiama skirtingų tikslų.

V — Vertinimas

57. Airija, pabrėždama specifinį ir ypatingą TAF pobūdį, teigia, kad, jos nuomone, svarbiausias jo tikslas yra konsoliduoti taiką ir sutaikyti dvi bendruomenes. Kadangi galima teigti, jog TAF taip pat siekia ekonominio ir socialinio vystymosi, šis interesas yra tik priemonė. Iš tikrųjų ekonominis ir socialinis vystymasis TAF nėra savaime tikslas, o tik susitaikymo ir politinio progreso veiksnys. Laikydamasi tokio požiūrio Airija mano, kad akivaizdu, jog TAF negali būti apibrėžiamas kaip ekonominės ir socialinės sanglaudos stiprinimo mechanizmas. Keturios pagrindinės TAF strategijos sritys 2006–2010 m. laikotarpiu iliustruoja svarbiausią jo funkciją kaip mechanizmą, kuriuo siekiama sutaikyti nacionalistus ir unionistus. Galiausiai Airija mano, kad EB 158 ir 159 straipsniai iš esmės susiję su ekonominiu vystymusi, o ne su susitaikymu, politiniu dialogu ir taikos konsolidavimu susijusiais klausimais.

58. Visų pirma reikia priminti, kad rėmimasis EB 308 straipsniu kaip teisiniu teisės akto pagrindu pateisinamas tik tuomet, kai jokia kita Sutarties nuostata nenumato Bendrijos institucijoms reikiamų įgaliojimų priimti šį teisės aktą[20]. Taigi EB 308 straipsniu remiamasi tuo atveju, kai Bendrijos institucijoms aiškiai ar netiesiogiai konkrečiomis EB sutarties nuostatomis nesuteikti įgaliojimai veikti, jei tokie įgaliojimai vis dėlto pasirodo esą reikalingi, kad Bendrija galėtų vykdyti funkcijas siekdama vieno iš toje sutartyje nustatytų tikslų[21].

20 — Žr. 16 išnašoje nurodytą teismų praktiką.

21 — 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimas *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* (C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, 211 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

59. Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką Bendrijos teisės akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kuriems, be kita ko, priskirtinas teisės akto tikslas ir turinys, o ne teisiniu pagrindu, taikytu priimant kitus Bendrijos teisės aktus, kurie kartais turi panašių požymių[22]. Taip pat pabrėžiu, kad, Teisingumo Teismo nuomone, institucijos pageidavimas intensyviau dalyvauti priimant konkretų teisės aktą, kitu tikslu toje veiklos srityje, su kuria susijęs teisės aktas, atliktas darbas arba akto priėmimo aplinkybės neturi įtakos teisės akto teisinio pagrindo pasirinkimui[23].

60. Atsižvelgiant į šią teismų praktiką, reikia nustatyti, ar, kaip teigia Parlamentas, ginčijamas reglamentas turėjo būti priimtas remiantis EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa. Taigi prieš nagrinėdamas to reglamento tikslą ir turinį, pateiksiu kelias preliminarias pastabas apie Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką.

22 — 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimas *Parlamentas prieš Tarybą* (C-155/07, Rink. p. I-8103, 34 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

23 — 2000 m. balandžio 4 d. Sprendimas *Komisija prieš Tarybą* (C-269/97, Rink. p. I-2257, 44 punktas).

A — *Preliminarios pastabos apie Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką*

61. Šiandien ES ir EB sutartyse galima rasti daug nuorodų į ekonominę ir socialinę sanglaudą. Jos stiprinimas yra ir Sąjungos (ES 2 straipsnis), ir Bendrijos tikslas (EB 2 straipsnis). EB 3 straipsnio 1 dalies k punkte nustatyta, kad viena Bendrijos veiklos sričių yra ekonominės ir socialinės sanglaudos stiprinimas. EB XVII antraštine dalimi, kurią sudaro EB 158–EB 162 straipsniai, Bendrijai suteikiama kompetencija vykdyti Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką, kad būtų skatinamas visos Bendrijos darnus vystymasis.

62. Šios politikos pripažinimas ir vystymas buvo laipsniškas. Ji visų pirma pasireiškė keliomis Bendrijos iniciatyvomis suskurti regioninę politiką. Šiuo aspektu didžiausias lūžis įvyko į Bendriją įstojus Danijos Karalystei, Airijai ir Jungtinei Karalystei. Tuo metu pastarosiose dviejose valstybėse labiausiai

reikėjo regioninių veiksmų – beveik visuose Airijos regionuose, o Jungtinės Karalystės atveju – nepalankioje padėtyje esantiems Škotijos ir Šiaurės Airijos regionams[24].

63. Kadangi 1957 m. kovo 25 d. pasirašytoje EEB sutartyje nebuvo nuostatų, kuriomis Bendrijos teisės aktų leidėjui būtų suteikti reikiami įgaliojimai veikti įgyvendinant regioninę politiką, pastarasis turėjo remtis EB 235 straipsniu (vėliau – EB 308 straipsnis), kad galėtų įgyvendinti veiksmus regionų srityje ir, svarbiausia, įsteigti ERPF[25].

64. Regioninė politika įgyja Bendrijos politikos statusą, kai pirminėje teisėje įtvirtinama 1986 m. Vieningu Europos aktu. Juo į EEB sutartį įtraukiama V antraštinė dalis „Ekonominė ir socialinė sanglauda“, kurioje apibrėžiami tikslai ir nurodytos šios politikos įgyvendinimo priemonės.

65. Nuo Vieningo Europos akto įsigaliojimo 1987 m. liepos 1 d. Bendrijos teisės aktų leidėjui nebereikėjo remtis EB 235 straipsniu kaip bendrąja įgaliojimus suteikiančia nuostata, kad galėtų įgyvendinti veiksmus pagal Ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką.

66. Tačiau ši EB sutarties nuostata vis dėlto išlieka reikalinga kaip priemonė, kuria būtų sustiprintos Bendrijai suteiktos galios, kai šios padėtis yra tokia, kokia nenumatyta EB sutartyje[26]. Jei Bendrijai suteiktų galių nepakanka, Bendrijos teisės aktų leidėjas turi pasinaudoti EB 308 straipsniu kaip vieninteliu pagrindu arba kaip papildomu pagrindu kartu su kitais tinkamais EB sutarties straipsniais.

24 — Žr. C. Blumann „Historique de la politique communautaire de cohésion économique et sociale“, *L'Europe et les régions: quinze ans de cohésion économique et sociale*, Bruylant, Briuselis, 2003, p. 5, ypač p. 10.

25 — 1975 m. kovo 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 724/75, įsteigiantis Europos regioninės plėtros fondą (OL L 73, p. 1).

26 — Žr. C. Flaesch Mougin „Commentaire de l'article 235“, *Traité instituant la CEE: commentaire article par article*, vadovaujant V. Constantinesco, J.-P. Jacqué, R. Kovar ir D. Simon, Économica, Paryžius, 1992.

67. Kaip tokios praktikos pavyzdį galima pateikti Reglamentą Nr. 2012/2002. Remiantis šio reglamento 1 straipsniu, skaitomu kartu su pirma konstatuojamąja dalimi, jo tikslas yra įsteigti solidarumo fondą, suteiksiantį Bendrijai galimybę greitai, veiksmingai ir lanksčiai reaguoti nelaimės atvejais – dažniausiai stichinių nelaimių atveju. Šis reglamentas grindžiamas dvigubu teisiniu pagrindu, t. y. EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa ir EB 308 straipsniu. Papildomas EB 308 straipsnio naudojimas Reglamento Nr. 2012/2002 trečioje konstatuojamojoje dalyje aiškinamas taip: „Europos Sąjunga turėtų solidarizuotis ir su šalimis, šiuo metu dalyvaujančiomis stojimo derybose. Kad šis reglamentas būtų taikomas ir šioms šalims, turi būti remiamasi (EB) 308 straipsniu“. Bendrijos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad neturi pakankamų galių pagal EB 159 straipsnio trečiąją pastraipą išplėsti šią ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos kryptį į šalis, kurios dar nėra įstojusios į Sąjungą[27].

68. Pagrindinis šioje byloje kylantis klausimas taip pat susijęs su Bendrijos teisės aktų leidėjo turimų įgaliojimų apimtimi pagal EB 159 straipsnio trečiąją pastraipą, tačiau šį kartą kalbama apie ypatingas aplinkybes, kai iš dviejų valstybių narių sudarytai tarptautinei organizacijai Bendrija teikia finansinę paramą, kurios gavėjai išskirtinai yra Bendrijos regionai, dažniausiai Šiaurės Airija, ir dėl priežasčių, kurios, pasak Tarybos ir kitų į bylą įstojusių šalių, viršija EB sutarties XVII antraštine dalimi siekiamus tikslus. Ar reikia daryti išvadą, jog, atsižvelgiant į tai, kad nėra arba nepakanka EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa Bendrijai suteiktų galių, Bendrijos teisės aktų leidėjas buvo priverstas remtis EB 308 straipsniu kaip ginčijamo reglamento teisiniu pagrindu?

69. Atsakant į šį klausimą visų pirma reikia išnagrinėti šio reglamento tikslą ir turinį ir, antra, patikrinti, ar šiame reglamente numatyti Bendrijos veiksmai patenka į EB 159 straipsnio trečiosios pastraipos taikymo sritį, ar ne.

B — *Ginčijamo reglamento tikslo ir turinio nagrinėjimas*

70. Pirmiausia reikia priminti, kad Anglijos–Airijos sutarties 10 straipsnio a punkte nustatyta, jog „abi vyriausybės bendradarbiauja sudarydamos palankias sąlygas abiejų Airijos dalių regionų, kurie ypač nukentėjo nuo pastarųjų metų nestabilumo pasekmių,

27 — Šiuo klausimu taip pat žr. Reglamentą Nr. 1082/2006, kuris grindžiamas tik EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa ir kurio šešioliktoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „(šioje nuostatoje) nenumatoma, kad į (ją) grindžiamus teisės aktus būtų galima įtraukti trečiųjų šalių subjektus“.

ekonominiam ir socialiniam vystymuisi ir ieško galimybių šiam tikslui gauti tarptautinę paramą“. TAF vėliau buvo įsteigtas būtent tam, kad būtų suteikta parama tame straipsnyje numatytiems veiksmams. TAF susitarimo 2 straipsnyje nustatyta, kad „(TAF) tikslas skatinti ekonominį ir socialinį vystymąsi bei sudaryti palankias sąlygas visos Airijos nacionalistų ir unionistų kontaktams, dialogui ir susitaikymui“.

71. 1988 m. Airija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė pakvietė Bendriją teikti paramą TAF. Taip nuo 1989 m. Bendrija teikia finansinę paramą TAF projektams. Viename iš anksčiau už ginčijamą reglamentą galiojusių reglamentų, t. y. Reglamente Nr. 2687/94[28], Bendrijos teisės aktų leidėjas nurodė, kad „(TAF) programomis skatinamas tarpvalstybinis bei kelių valstybių narių bendradarbiavimas ir sudaromos palankios sąlygos respublikonų ir unionistų dialogui bei susitaikymui“[29] ir kad TAF „yra vaisingo anglų ir airių bendradarbiavimo sudarant palankias sąlygas ekonominei ir socialinei raidai bei skatinant susitaikymą kelių valstybių narių ir tarpvalstybiniu pagrindu pavyzdys“[30].

72. Ginčijamame reglamente taip pat pabrėžiami šie tikslai, nes Bendrijos parama skirta palankioms sąlygoms ekonominiam ir socialiniam progresui aptariamose zonose sudaryti ir, galiausiai, susiskaldžiusių bendruomenių susitaikymui.

73. Šio reglamento 2 straipsnio antrojoje ir trečiojoje pastraipose aiškiai nurodyta, kad Bendrijos mokama parama TAF, visų pirma skiriama „tarpvalstybiniams projektams arba projektams, kuriuose dalyvauja kelios Bendrijos šalys“, turi būti naudojama taip, kad skatintų tvarią ekonominę ir socialinę pažangą atitinkamose srityse. Bendrijos metinės paramos mokėjimu dalimis, kaip nustatyta minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalyje, užtikrinama, kad parama tikrai naudojama tam tikslui.

28 — 1994 m. spalio 31 d. Tarybos reglamentas dėl Bendrijos finansinės paramos Tarptautiniam Airijos fondui (OL L 286, p. 5).

29 — Aštunta konstatuojamoji dalis.

30 — Vienuolikta konstatuojamoji dalis.

74. Be to, ginčijamo reglamento šeštoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad jo „<…> pagrindinis tikslas yra remti taiką ir susitaikymą“. Šio reglamento penkioliktoje konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodytas šis tikslas suteikiant jam galutinio tikslo pobūdį. Išvardijęs keturias sritis, kuriose taikoma vadinamoji „Dalijantis šia erdve“ strategija, kuria prasidėjo galutinis TAF veiklos etapas 2006–2010 m. laikotarpiu, Bendrijos teisės aktų leidėjas joje iš tikrųjų nurodo, kad „galutinis (TAF) ir šio reglamento tikslas yra skatinti bendruomenių susitaikymą“.

75. Ginčijamame reglamente nurodytais Bendrijos veiksmais siekiama spręsti ekonomines ir socialines Šiaurės Airijos ir su ja besiribojančių Airijos grafysčių problemas vykdant taikos ir susitaikymo procesą.

76. Kitaip tariant šie veiksmai, kaip ir PEACE programa, skirti ekonominiams ir socialiniams taikos proceso pagrindams konsoliduoti. Nors susitaikymas ir taikos konsolidavimas yra galutinis tikslas, galima sakyti idealas, konkretesnis ir tiesioginis ginčijamo reglamento tikslas remti aptariamo regiono ekonominį ir socialinį vystymąsi.

77. Šie du Bendrijos siekiami tikslai vienu metu yra Bendrijos mechanizmo originalumo ir egzistavimo priežasties pavyzdys, nes tuo mechanizmu, kaip iš esmės nurodyta EB sutarties preambulės antrojoje ir aštuntojoje pastraipose, siekiama išsaugoti taiką, sudarant palankias sąlygas ekonominei ir socialinei raidai skirtinguose Bendrijos regionuose.

78. Dabar reikia nustatyti, ar ginčijamas reglamentas patenka į EB 159 straipsnio trečiosios pastraipos taikymo sritį tiek, kiek juo siekiama sudaryti palankias sąlygas ekonominei ir socialinei raidai aptariamose zonose.

C — *Ar ginčijamas reglamentas patenka į EB 159 straipsnio trečiosios pastraipos taikymo sritį?*

79. Iš pradžių priminsiu, kad EB 159 straipsnio trečioji pastraipa yra konkrečių veiksmų, nesusijusių su struktūriniais fondais, tačiau reikalingų stiprinant Bendrijos ekonominę ir socialinę sanglaudą, teisinis pagrindas.

80. Tikslas, kurio siekiama ekonominės ir socialinės sanglaudos politika, pagal EB 158 straipsnio pirmąją pastraipą yra „skatinti visos Bendrijos darnią plėtrą“. Remiantis EB 158 straipsnio antrąja pastraipa, šia politika ypač siekiama „mažinti regionų plėtros lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų arba salų, įskaitant kaimo vietoves, atsilikimą“.

81. Šios užduoties bendra formuluotė suteikia Bendrijos teisės aktų leidėjo iškeltiems tikslams tam tikro lankstumo ir pritaikomumo, kai jis nori vykdyti bendrus veiksmus. Todėl prioritetinės veiklos sritys nuolat kinta atsižvelgiant į ekonominius ir socialinius poreikius, iškylančius atskirose valstybėse narėse.

82. Ekonominės ir socialinės sanglaudos nepastovumo ir šiai politikos sričiai patikėtų užduočių bendrumo pasekmė yra ta, kad ją sunku tiksliai apibrėžti[31]. Taigi tampa sudėtinga nustatyti šios politikos taikymo sritis, nes ekonominė ir socialinė sanglauda yra tarsi visuma, neturinti aiškių ribų[32]. Teisingumo Teismo praktikoje šiuo klausimu nepateikiama konkrečios informacijos[33].

31 — Žr. Y. Petit „La cohésion économique et sociale: objectif ou politique de la Communauté et de l'Union européenne?“, *L'Europe et les régions: quinze ans de cohésion économique et sociale, op. cit.,* p. 139, ypač p. 142.

32 — Žr. C. Blumann, *op. cit.*, p. 13. Pasak šio autoriaus, „sanglauda formaliai yra ekonomė ir socialinė. Tačiau ji apima daug daugiau, nes yra susijusi ir su kultūrine, intelektine, bendruomenine bei kitomis sritimis… Sanglauda yra Europos projekto esmė; ja siekiama sustiprinti Europos Sąjungos vienalytiškumą ir vieningumą. Kaip ir pagrindinės teisės arba pilietybė, ji yra vienas iš pagrindinių konstitucinių principų ir pačiu aukščiausiu lygmeniu išreiškia solidarumą, kuris yra vyraujanti jos ypatybė“.

33 — 1999 m. lapkričio 23 d. Sprendime *Portugalija prieš Tarybą* (C-149/96, Rink. p. I-8395) Teisingumo Teismas taip aiškino ekonominę ir socialinę sanglaudą: „reikia pažymėti, kad nors Sutarties 2 ir 3 straipsniuose (vėliau po pakeitimo tapusiuose EB 2 ir EB 3 straipsniais) bei tos pačios Sutarties 130A–130E straipsniuose (vėliau po pakeitimo tapusiuose EB 158–EB 162 straipsniais) nustatyta, kad ekonominės ir socialinės sanglaudos stiprinimas yra vienas Bendrijos tikslų ir dėl to labai svarbus aspektas aiškinant ekonominės ir socialinės srities Bendrijos teisę, aptariamos nuostatos yra programinio pobūdžio, todėl ekonominės ir socialinės sanglaudos tikslo įgyvendinimas turi būti Bendrijos ir valstybių narių politikos bei veiksmų rezultatas“ (86 punktas).

83. Tačiau neverta čia vardyti veiklos sričių, susijusių su Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politika. Reikia tik nustatyti, ar Bendrijos veiksmai, kuriais siekiama sudaryti palankias sąlygas ekonominei ir socialinei raidai aptariamose zonose ir, galiausiai, susiskaldžiusių bendruomenių taikai bei susitaikymui, yra Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos sudedamoji dalis.

84. Mano nuomone, atsakymas turėtų būti teigiamas dėl įvairių priežasčių.

85. Visų pirma, sanglaudos politika apibrėžiama kaip pusiausvyros atkūrimo ir perskirstymo tarp valstybių narių priemonė[34]. Ji taip pat yra tų valstybių narių ir jų tautų solidarumo išraiška. Kadangi, kaip nustatyta ginčijamo reglamento 2 straipsnio trečiojoje pastraipoje, parama naudojama taip, kad skatintų tvarią ekonominę ir socialinę pažangą atitinkamose srityse, Bendrijos finansinė parama TAF, mano nuomone, akivaizdžiai yra perskirstymo politikos dalis, kuria siekiama panaikinti ekonominį ir socialinį disbalansą Bendrijos regione pašalinant konfliktų ir smurto pasekmes.

86. Antra, kadangi pagal to paties reglamento 2 straipsnio antrąją pastraipą ta parama turi būti visų pirma skiriama tarpvalstybiniams projektams arba projektams, kuriuose dalyvauja kelios Bendrijos šalys, ja sudaromos palankios sąlygos tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, kuris yra vienas pagrindinių Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos tikslų[35].

87. Be to, priemonių, kuriomis siekiama skatinti dviejų susiskaldžiusių visuomenės grupių toleranciją ir susitaikymą, tikslas stiprinti bendruomenių sanglaudą, o tai, mano nuomone, yra vienas socialinės sanglaudos sąvokos aspektų. Kurdama konkrečius tarpvalstybinius projektus arba projektus, kuriuose dalyvauja kelios valstybės narės, ir taip skatindama ekonomikos ir

34 — Žr. C. Blumann, *op. cit.*, p. 18.

35 — Tai liudija Reglamento Nr. 1083/2006 3 straipsnio 2 dalies c punktas. Taip pat žr. tarpvaltybinio, tarptautinio ir tarpregioninio bendradrbiavimo skatinimo priemonę, kuri yra Bendrijos iniciatyvos *Interreg* rezultatas (2000 m. balandžio 28 d. Komisijos pranešimas, kuriame nustatytos Bendrijos iniciatyvos dėl bendradarbiavimo Europos mastu, skirtos palankioms sąlygoms darniam ir subalansuotam Europos vystymuisi sudaryti,– *Interreg III* (OL C 143, p. 6). Atkreiptinas dėmesys, kad Bendrija taip pat teikė paramą per programą Šiaurės Airija–Airija, sudarytą remiantis iniciatyva *Interreg II A* (žr. pirmiau minėto 2000 m. balandžio 28 d. Komisijos pranešimą, p. 28).

socialinius subjektus kovoti su tebeegzistuojančiomis kultūrinėmis ir socialinėmis kliūtimis, Bendrija prisideda prie taikios ir stabilios visuomenės kūrimo, taigi ir prie socialinės sanglaudos stiprinimo aptariamose zonose.

88. Beje, reikia pabrėžti ekonominės ir socialinės raidos bei taikos konsolidavimo ir susitaikymo glaudų ryšį. 2008 m. spalio 23 d. Nuomonėje dėl ES vaidmens Šiaurės Airijos taikos procese[36] Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas aiškiai apibūdino šį ryšį taip: „stabilumas ir klestėjimas vienas kitą sustiprina, o ES finansavimo programos padėjo spręsti socialinius ir ekonominius klausimus, kurie buvo ir šio konflikto pasekmė, ir priežastis“[37]. Savo veikla Bendrija daro įtakos ir ekonominiams bei socialiniams konflikto paliktiems randams, ir išlikusioms kliūtims konsoliduoti taiką. Todėl susitaikymas ir ekonominis bei socialinis vystymasis yra neatskiriami ir turi būti kartu vertinami atsižvelgiant į Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką. Be to, sanglauda, kuri yra visumos, kurią sudarančios šalys yra glaudžiai susijusios[38], nuosavybė, negalėtų egzistuoti be susitaikymo.

89. Galų gale, mano nuomone, negalima teigti, jog dėl to, kad ginčijamame reglamente numatyti veiksmai patenka į taikos proceso apimtį ir kad jais galiausiai siekiama sutaikyti susiskaldžiusias gyventojų grupes, tie veiksmai nepatenka į EB sutarties XVII antraštinės dalies taikymo sritį. Mano nuomone, tai būtų per siauras požiūris į ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką, jei iš jos taikymo srities reikėtų pašalinti priemones, kuriomis akivaizdžiai siekiama viename Bendrijos regione skatinti tvarią ekonominę ir socialinę pažangą, vien dėl to, kad šios priemonės patenka į taikos proceso apimtį ir galbūt padeda sutaikyti susiskaldžiusias visuomenės grupes.

90. Manau, kad ekonominės ir socialinės sanglaudos sąvoka yra pakankamai plati, kad galėtų būti taikoma tokio pobūdžio veiksmams. Be to, bendras remiantis ekonominės ir socialinės sanglaudos politika Bendrijai patikėtos misijos pobūdis, mano nuomone, sudaro galimybę ginčijamame reglamente numatytus veiksmus priskirti EB sutarties XVII antraštinei daliai. Tam, kad visa Bendrija galėtų darniai vystytis, reikia, jog Bendrija,

36 — Dokumentas SC/029 – CESE 1686/2008.
37 — Nuomonės 6.8.5 punktas.
38 — Žr. *Le Petit Larousse illustré*, 1994.

remdamasi savo politika stiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą, imtųsi veiksmų tose zonose, kur kyla įtampa, kuri daro neigiamą įtaką ekonominiam ir socialiniams vystymuisi.

91. Galiausiai EB 159 straipsnio trečiojoje pastraipoje naudojamas žodžių junginys „reikia imtis konkrečių veiksmų, nesusijusių su (struktūriniais) fondais“ man atrodo pakankamai platus, kad galėtų būti taikomos ginčijamame reglamente numatytos priemonės. Priešingai nei teigia Komisija ir Taryba, nei faktas, kad kalbama apie konkrečiai Bendrijos zonai skirtą paramą, nei aplinkybė, kad parama mokama tarptautinei organizacijai, mano nuomone, nėra pakankami, kad ta parama nepatektų į EB 159 straipsnio trečiosios pastraipos taikymo sritį.

92. Dėl pirmojo aspekto reikia pabrėžti, kad to straipsnio formuluotėje nėra nieko, kas trukdytų įgyvendinti konkrečius veiksmus, naudingus vienam ar keliems Bendrijos regionams. Be to, jei Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką suvoktume taip, kad ji yra pusiausvyros atkūrimo priemonės, skirtos Bendrijos regionų konvergencijai skatinti, sudedamoji dalis, būtų visai logiška, kad Bendrija koncentruoja veiksmus atsirinkdama regionus, kuriuose pasireiškia tam tikras ekonominis ir socialinis disbalansas.

93. Dėl antrojo aspekto reikia priminti, kad TAF yra finansinė priemonė, kurią sukūrė dvi valstybės narės ir kuriai Bendrija, kaip ir kitos trečiosios šalys, sutiko teikti paramą. Bendrija niekaip nedengia šios tarptautinės organizacijos bendro administravimo išlaidų. Šias išlaidas ir veiklos bei sekretoriato sąnaudas apmoka Airija ir Jungtinės Karalystės vyriausybė[39]. Taigi kasmet Bendrijos mokama finansinė parama TAF, kaip numatyta ginčijamo reglamento 2 straipsnio trečiojoje pastraipoje, naudojama tik projektams, kuriais skatinama tvari ekonominė ir socialinė pažanga atitinkamose srityse. Taigi Bendrijos požiūriu TAF yra tik papildomas jos veiksmų ekonominės ir socialinės sanglaudos srityje etapas. Nors Bendrijos veiksmai vykdomi per TAF, metinės finansinės paramos mokėjimas tame reglamente numatytomis sąlygomis visų pirma yra priemonė, kuria naudodamasi Bendrija įgyvendina ekonominės ir socialinės sanglaudos politiką Šiaurės Airijoje ir su ja besiribojančiose Airijos grafystėse.

39 — Žr. minėto 2006 m. spalio 12 d. Komisijos komunikato 2.1.3 punkto ketvirtąją pastraipą.

94. Baigdamas analizę galiu daryti išvadą, kad ginčijamame reglamente numatytos priemonės patenka į Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos taikymo sritį. Šio reglamento tikslo ir turinio bei EB 159 straipsnio trečiosios pastraipos taikymo srities tyrimas neleidžia pagrįsti minėto reglamento šeštoje konstatuojamojoje dalyje išdėstyto teiginio, kad iš esmės tuo reglamentu peržengiamos Bendrijos ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos taikymo srities ribos. Remiantis EB 159 straipsnio trečiąja pastraipa, Bendrija turėjo reikiamų galių, kad priimtų ginčijamame reglamente išdėstytas priemones. Kadangi tas reglamentas buvo priimtas EB 308 straipsnio pagrindu, jis, mano nuomone, turi būti panaikintas.

95. Galiausiai reikia pažymėti, kad nors šalys atsiliepimuose į ieškinį pateikė ilgus samprotavimus grįsdamos kiekviena savo nuomonę dėl TAF ir PEACE programos bendrų punktų ir skirtumų, šių dviejų priemonių palyginimas negali būti lemiamas dėl pasirinkto ginčijamo reglamento teisinio pagrindo[40]. Šiuo klausimu pateiksiu pastabas, kurios bus išdėstytos toliau.

96. Pasak Tarybos, esminis skirtumas yra tarp TAF ir PEACE programa siekiamų tikslų. Iš tikrųjų TAF siekia susitaikymo, kad būtų sudarytos palankios sąlygos sanglaudai, o PEACE programa siekiama sanglaudos, kad būtų sudarytos palankios sąlygos susitaikymui. Toks skirtumas, mano nuomone, yra dirbtinis, nes paskaičius įvairias šių dviejų iniciatyvų ataskaitas matyti, kad abiem atvejais egzistuoja glaudus ryšys tarp ekonominio ir socialinio progreso bei taikos konsolidavimo siekio. Be to, būtų keista, jei PEACE programos tikslas, atsižvelgiant į jos pavadinimą, nebūtų susijęs, kaip ir ginčijamas reglamentas, su susiskaldžiusių gyventojų grupių susitaikymo skatinimu.

97. Kaip Komisija pripažįsta pirmiau minėtame 2006 m. spalio 12 d. komunikate, „*spartinti pažangą siekiant taikios ir stabilios visuomenės ir skatinti susitaikymą* yra ne tik strateginis PEACE programos tikslas, bet taip pat vienas iš svarbiausių TAF tikslų“[41]. Be to, kai pabrėžiamas dviejų iniciatyvų papildomas pobūdis, pirmiausia nurodomi jų bendri taškai ir konvergencija[42].

40 — Žr. šios išvados 59 punkte nurodytą teismų praktiką.

41 — 4.1 punkto pirmoji pastraipa.

42 — 4.1 punkto ketvirtoji pastraipa („paramos gavėjų atžvilgiu ir TAF parama, ir parama pagal PEACE II programą yra iš esmės skirta toms pačioms žmonių grupėms“). Taip pat žr. 6 punkto penktąją pastraipą („TAF ir EB programų prioritetai vieni kitus papildo ir šį sinergijos potencialą reikia toliau skatinti“). Taip pat galima remtis 2008 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl PEACE programos vertinimo ir ateities strategijų (P6_TA(2008)0205), kurio P konstatuojamoji dali išdėstyta taip:
„kadangi įvairūs veiksmai, vykdyti pagal PEACE paprogrames, TAF programas ir pagal iniciatyvą *Interreg* <…>, buvo labai panašūs ir kai kuriose srityse pasižymėjo tam tikru dubliavimo mastu.“

98. Todėl manau, kad būtų daug nuosekliau, jei abi Bendrijos iniciatyvos, kuriomis siekiama panašių tikslų, priklausytų tai pačiai Bendrijos politikos sričiai, šiuo atveju – ekonominės ir socialinės sanglaudos politikai, kurią reglamentuoja EB sutarties XVII antraštinė dalis[43].

VI — Dėl prašymo palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius

99. Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kaip jam siūlau, panaikinti ginčijamą reglamentą, Taryba, kaip ir Komisija, Airija ir Jungtinė Karalystė, papildomai prašo pagal EB 231 straipsnio antrąją pastraipą palikti galioti to reglamento padarinius iki naujo reglamento priėmimo, kad jo panaikinimas neturėtų įtakos įvykdytų mokėjimų galiojimui ir pagal ginčijamą reglamentą prisiimtiems įsipareigojimams, o šį prašymą grindžia svarbiais teisinio saugumo motyvais, susijusiais ir su vykdomais projektais, ir su TAF administracijos teisėtais lūkesčiais.

100. Teisingumo Teismui siūlau patenkinti prašymą palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius.

101. Pagal EB 231 straipsnio antrąją pastraipą Teisingumo Teismas gali, jei mano esant reikalinga, panaikindamas reglamentą nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu reglamento padariniai lieka galutiniai. Panaikinus ginčijamą reglamentą ir nepalikus galioti jo padarinių, gali būti padarytas neigiamas poveikis TAF veiklai ir gali kilti netikrumas, galintis daryti žalos veiklai, kuriai TAF jau suteikė finansavimą arba kuriai tas finansavimas dabar teikiamas. Tokiomis aplinkybėmis, mano nuomone, yra svarių su teisiniu saugumu susijusių priežasčių, dėl kurių Teisingumo Teismas gali pasinaudoti EB 231 straipsnio antrąja pastraipa jam suteiktomis galiomis[44]. Manau, kad jis turėtų palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius iki naujo reglamento, kuris turi būti priimtas remiantis tinkamu teisiniu pagrindu, įsigaliojimo.

43 — Kiti požymiai, kurie tikrai negali lemti teisinio pagrindo pasirinkimo, vis dėlto pagrindžia mano įsitikinimą, kad ginčijamame reglamente išdėstytos priemonės tikrai yra susijusios su ekonominės ir socialinės sanglaudos politika. Taigi atkreipiu dėmesį, kad TAF administracinės tarybos posėdžiuose Komisijai atstovauja regioninės politikos generalinis direktorius. Be to, už TAF auditą ir patikrinimus vietoje atsakingos Europos Bendrijos tarnybos priklauso REGIO generaliniam direktoratui, neskaitant Europos Bendrijų Audito Rūmų tarnybų.

44 — Dėl šios nuostatos naujausio taikymo atvejų žr. minėtą 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Tarybą* (86–89 punktai).

VII — Išvada

102. Atsižvelgdamas į tai, kas pirmiau pasakyta, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

„1. Panaikinti 2006 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1968/2006 dėl Bendrijos finansinės paramos Tarptautiniam Airijos fondui (2007–2010 m.)

2. Reglamento Nr. 1968/2006 padariniai lieka galioti iki naujo reglamento, kuris turi būti priimtas remiantis tinkamu teisiniu pagrindu, įsigaliojimo.

3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

4. Europos Bendrijų Komisija, Airija ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.“